

opholde mig derved for Diebliffet, men meget kort udtale mig til forskjellige ærede Talere. Jeg skal holde mig den ærede Formands Raamindelse fra igaar saa efterrettelig, som det er mig muligt. Man hørte igaar, som jeg sagde før, saa snart det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 5te Valgfreds (Hollstein-Lebreborg) havde talt de to Retninger, jeg tør vel sige, yderste Punkter. Vi hørte nemlig det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgfreds (Scavenius), med Hensyn til hvem jeg vistnok ikke gaar for vidt, naar jeg siger om ham, at han repræsenterer den yderste Side af Spire, og dernæst hørte vi det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 4de Valgfreds (Hörup), som vistnok gaar yderligst i den modsatte Retning. Det maa naturligvis betragtes som en Selvsjølge, at man, naar der blev Tale om Politik, maatte have det ærede Medlem fra Hilsted (Sagd) og det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) frem som Regjeringens Forsvarere. Det er Noget, man er saa vant til, at det bliver man ikke overrasket over. Men vi gjorde en interessant Opdagelse ved det ærede Medlem fra Frederiksborg, og det var den, at medens han var imod at gaa imod Ministeriet, som han dog til Syvende og Sidst til den Slutning, at naar Høymænd fandt, at det var rigtigt, at Ministeriet burde gaa, var det berettiget af Folkethinget, at træde op imod Ministeriet. En saadan Sætning kan jeg ikke blive flog paa, men det maa vel sagtens bero paa, at jeg ikke er saa politisk udviklet som det ærede Medlem. Det Indtryk, jeg har faaet af Forhandlingerne, er det, at i dette Diebliffet er der i Virkeligheden kun to Uderpunkter, der staa som de ledende, og de ere endogsaa blevene det i en temmelig forstærket Grad efter de sidste Valg. Thi under det Foredrag, som blev holdt af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgfreds, som jeg til at lægge Mærke til, at hver Gang han brugte meget stærke Uttringer, blev der tilraabt ham Bifald af de ærede Medlemmer for Kjøbenhavn's 2den Valgfreds (Brig) og 5te Valgfreds (Wille). Det er mig et Vidnesbyrd om et Omflag og om, at det gamle nationalliberale Parti nu har erkjendt for sig selv at have udspiillet sin Rolle og har erkjendt, at det nu for Fremtiden ikke har anden Vej at gaa end den, som den ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgfreds gjør sig til Repræsentant for. Men det er allerede en Binding, at man faaer det at vide. Det vil for Fremtiden give os et Fingerring om, hvad Vej vi skulle gaa. Man har nu faaet at vide, at Mænd, som man, hvor Meget man ellers kunde have imod dem, dog bestandig har havt det tilovers for, at der har været en Tid, hvor de have staaet som Forsvarere af vor Frihed, og om hvem Mange af os have tænkt, at de maatte nok kunde komme tilbage dertil igjen, maa vi nu helt opgive. Det ærede Medlem for

drag, at der baade fra hans og Fleres Side var gjort et ikke lidet Lilløb henimod os for at komme til en Overenskomst. Jeg tilstaar, at i det ærede Medlems Mund lyder det noget forunderligt. Det er adskillige Aar siden, jeg saa noget Lilløb fra det ærede Medlem i den Retning. Jeg er indrer godt en Tid, da vi to vare i Parti sammen. Da skete der Adskilligt, men efter den Tid har jeg bestandig set ham som Repræsentant for den stærkeste konservative Retning. Jeg vil ikke bruge saa stærke Udtryk, som han brugte i Gaar imod os, men han kom til Syvende og Sidst med en Uttring, og det var den, at dersom vi i dette Diebliffet kunde vise en saadan Resignation, at vi kunde se bort fra de indre politiske Stridigheder — det var omtrent Ordene, i alt Fald var det Mening — og følge ham og Regjeringen, gjorde vi vort Fædreland en stor Tjeneste. Ja, jeg tænker, at naar vi kunde det, kunde vi maaske i dette Diebliffet faae Lov, jeg havde nær sagt, til at sjofke efter det ærede Medlem eller sjofke ham i Hælene, men saasnart vi komme til virkelige Reformspørgsmaal, frygter jeg for, at det vilde være forbi igjen. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at det havde efter min Opfattelse været langt smukkere isølge hele det ærede Medlems sociale Stilling, om det ærede Medlem var staaet frem og havde sagt til os: Enhver, som elsker sin Frihed, maa være paa det Nene med sig selv om, at lige saa lidt den ene Side, som den anden er i Stand til at gennemføre sine Principer, forudsat, at man vil være sikker paa til enhver Tid at holde sig indenfor Lovens Grændser, og saa vilde have tilspøiet: Det er jeg for mit Vedkommende paa det Nene med, og jeg opfordrer de Herrer paa den anden Side til ogsaa for deres Vedkommende at gaa i samme Retning. Men det gjorde det ærede Medlem ikke, men opfordrede os til at vise Resignation og sagde saa senere hen, at der var i Grunden intet Udkomme med os. Nei, for saa vidt de Herrer ere gaaede ud fra den Betragtning, at samtidig med, at vi komme ind paa den Betragtning, at det var os om at gjøre at komme ind i lovlige Tilstande og at forhandle igjen paa Lovens Grund, skulde vi opgive Alt, kan jeg give de Herrer Ret. Men det maa de Herrer ikke forlange af os. Der er Adskilligt, som man kan gaa ind paa, men der skal ogsaa være en Grændse, og naar man skal høre saadanne Betingelser for Overenskomst som dem, det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgfreds (Scavenius) gjør sig til Talsmand for, og saa hører dem tilraabt Bifald fra en Side, om hvem jeg ikke havde tænkt mig det, kan jeg godt forstaa, at den Politik, vi have gjort os til Talsmand for, har faaet det Udfald, den har, ved Valgene. Smidlertid skal jeg for mit Vedkommende sige, at jeg ikke har fortrudt den, ikke i fjerneste Maade. Der skal nok komme den Dag, da Flertallet i Thinget og udenfor Thinget skal komme til at